

שיעורי חינוך

אידיש

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

חג הפסח
תשפ"ג

גלין
ד'

שעורים אין חנוך

זונטיג פרשת וארא תשפ"ג אין עידו"ק וירושלים תוכבי"א

וואס ער זאל טון? האט אים דער רבי געזאגט ער זאל נישט קומען צו אים אויף ראש השנה, און שפעטער האט דער רבי געקרקצט פארוואס ער איז נישט געקומען, האט מען געפרעגט דעם רבי'ן: "דער רבי האט אים דאך געזאגט ער זאל נישט קומען?!" האט דער רבי געזאגט (ת"י מוה"ר, סימן תו): "איך דארף יענעם זאגן וואס יענער וויל הערן"; ווען עס קומט צו מסירת נפש זאכן - דארט קען מען נישט זאגן טון מסירת נפש.

מיר עפענען א חדר!

איז געווארן חלוקי דעות צווישן די חברים צי מען מעג עפענען א חדר אדער נישט, האט איינער פון די חברים געזאגט זייער א גוט ווארט, אז מען 'פרעגט' וואס צו טון, זאגט מוה"ר"ש מען זאל נישט עפענען, מען קען אבער 'זאגן'; מיר זאלן אריין גיין צו מוה"ר"ש 'זאגן' אז מיר גייען עפענען א מוסד, וועט מען זען, אויב וועט מוה"ר"ש נאכאמאל זאגן "גיין", מיינט עס אז מען טאר טאקע נישט עפענען א חדר.

זענען מיר אריין חול המועד פסח צו מוה"ר"ש, מיר זענען געווען פיר אינגעלייט, מיר האבן געזאגט פאר מוה"ר"ש: "אסרו חג פסח עפענען מיר א פארזעצונג אין עמוד ב' >>>

א וואך פאר פסח שנת תש"ע, זענען מיר אריין צו מוה"ר"ש פּרעגן צי מיר זאלן עפענען א חדר, מוה"ר"ש האט עס אנוועק געמאכט, מוה"ר"ש האט אונז געזאגט: "קודם לאמיר זען עס זאל זיין שלום צווישן אלע תלמידים".

מיר האבן נישט געוואוסט וואס צו טון, ווייל עפענען א חדר אויף מוה"ר"ש'ס נאמען אן רשות, קען מען דאך זיכער נישט. פון איין זייט זאגט אונז מוה"ר"ש מיר זאלן נאכנישט עפענען א חדר, און פון די אנדערע זייט ווייסן מיר וואס דער רבי זאגט (ת"י מוה"ר, סימן תו) אז יעדעס מאל מען קומט פּרעגן א צדיק אויף א מסירת נפש ווי אזוי זיך צו פירן, קען מען נישט יענעם הייסן טון די מסירת נפש, מען מוז יענעם זאגן נישט צו טון, קומט אויס אז מוה"ר"ש מוז אונז ענטפערן "גיין", זיך נישט מוסר נפש זיין, אבער באמת זאלן מיר יא עפענען.

אזוי איז אויך געווען אמאל ביים רבי'ן, דער ברסלב'ער רב רבי אהרן איז געקומען צום רבי'ן פאר ראש השנה און געפרעגט דעם רבי'ן אז ער קען נישט קומען קיין אומאן אויף ראש השנה ווייל ער האט א בית המדרש און די קהילה וויל ער זאל בלייבן ראש השנה מיט זיי,

ביים שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן זונטיג וארא, שנת תשפ"ג, פאר די מחנכים פון מוסדות היכל הקודש אין ארץ ישראל, האט דער ראש ישיבה אנגעהויבן דעם שיעור מיט א שיינע הקדמה וואס רעדט ארום איבער 'ווען', 'ווי אזוי' און 'פארוואס' מען האט געעפנט די הייליגע מוסדות היכל הקודש. לכבוד יום טוב פסח וועלן מיר בעזר השם דא אראפ ברענגען דעם שיינעם שמועס.

דער ראש ישיבה שליט"א האט אנגעהויבן: געלויבט דעם הייליגן באשעפער אז מיר נעמען זיך דא צוזאם אלע מחנכים פון אונזערע הייליגע 'מוסדות היכל הקודש', פון ארץ ישראל. ווער וואלט זיך פארגעשטעלט יארן צוריק אז עס וועט איין טאג זיין 'מוסדות היכל הקודש'? די גאנצע זאך פון עפענען 'מוסדות היכל הקודש' האט אויסגעזען ווי א חלום.

עפענונג פון מוסדות היכל הקודש אין אמעריקע

איך וועל ענק דערציילן ווי אזוי די מוסדות אין אמעריקע האט זיך געעפנט.

מערכת 'שיעורי חינוך'

וואונטשט פאר אלע ליינערס און פאר גאנץ כלל ישראל

א כשר'ן פרייליכן פסח

>>> פארזעצונג פון עמוד א

חדר! מיר ווילן וויסן צי מיר טוען גוט", האט מוהרא"ש אָנגעהויבן שמיכלען און אונז זייער מחזק געווען.

מוהרא"ש האט געזאגט: "איין זאך דארפסטו וויסן, אז מען הויבט אן קען מען נישט צוריק גיין". דאס איז מיין שווערסטע זאך, אז מיר האבן אָנגעהויבן מיט די מוסד דארף מען דאס אָנהאלטן מיט אלע כחות עס זאל ווייטער מצליח זיין.

ווי אזוי זאגט מען ארויס דאס ווארט 'ברסלב'... מוהרא"ש האט אונז דעמאלט דערציילט, אז אלס בחור ווען ער איז מקורב געווארן צום רבי'ן, האט נאך קיינער נישט געוואוסט פון רבי'ן, זיין ראש ישיבה האט אפילו נישט געוואוסט ווי אזוי מען זאגט ארויס דאס ווארט 'ברסלב', ער האט געשריגן אויף אים: "הער שוין אויף צו לערנען די באַראַסלאַווע ספרים!"

דער חלום איז מקוים געווארן אויך האט אונז מוהרא"ש דערציילט, אז נאך זיין חתונה האט זיך איינער פון אנשי שלומינו - וואס האט דעמאלט אָנגעפירט די ברסלב'ער שטיבל אין וויליאמסבורג - אָפּגערעדט פאר אים ווי שווער עס קומט אים אן צו פירן דעם ברסלב'ער שטיבל, און ניטאמאל האט ער מנין, [ניו יארק איז גרעסער פון גאנץ ארץ ישראל, און אין גאנץ ניו יארק איז נישט געווען קיין איין מנין פון ברסלב'ער חסידים]. האט אים מוהרא"ש מחזק געווען אז מען דארף אָנגיין אפילו עס איז שווער וכו'. שמועסנדיג אזוי אויפ'ן גאס איז דורכגעפארן אַ געלע חדר פאס'.

האט זיך מוהרא"ש אָנגערופן צו אים: "נאך אביסל וועלן ארום פארן פאסעס מיט'ן

אויפֿשריפט: 'תלמוד תורה ברסלב', האט יענער אָנגעהויבן לאכן און געזאגט פאר מוהרא"ש: "איר חלומ'ט בהקיץ; עס וועט קיינמאל נישט זיין אזא זאך!"

האט מוהרא"ש געשמייכלט צו אונז און געזאגט: "ברוך השם אז דער חלום איז מקוים געווארן". מוהרא"ש האט דעמאלט געבעטן אז מען זאל אריבער פארן מיט'ן פאס ביי זיין הויז, ער האט געוואלט ווייזן פאר די רעביצין די שיינע מוסדות וואס מיר האבן געעפנט וואו מיר זענען מחנה אונזערע קינדער מיט'ן רבי'ס עצות.

אזוי האבן מיר געטון, מיר האבן ברוך השם געעפנט דעם חדר 'אסרו חג פסח', און מיר האבן געקויפט אַ גרויסע געלע פאס, איך האב געבעטן דעם דרייווער ער זאל פארן קיין בארא פארק און דורכפארן מוהרא"ש'ס הויז בשעת מוהרא"ש איז אויפ'ן פארטש (באלקאן), דער דרייווער איז אהין געפארן, ווען מוהרא"ש האט געזען דעם פאס האט ער זיך אזוי מחיה געווען, ער איז געשטאנען און געשמייכלט, זעענדיג אז דער 'חלום' איז טאקע מקוים געווארן.

דער 'חלום' גייט ווייטער און ווייטער ברוך השם אז דער 'חלום' גייט ווייטער און ווייטער... מיר האבן ברוך השם געעפנט אַ חדר און אַ 'בית פיגא' אין ירושלים, און אַ חדר אין טבריה, און ווען נאך משפחות וועלן זיך ארויס ציען קיין טבריה וועט מען מיט'ן אייבערשט'נס הילף עפענען אויך אַ 'בית פיגא' אין טבריה.

דאס בעסטע און שענסטע! ווען איך בין מקורב געווארן צו מוהרא"ש האבן מיר געוואוסט אז דאס איז אַ זאך וואס

גייט נישט איבער פאר די קינדער, דאס איז אַ סוד פאר אונז אליין, מען קומט נעמען חיזוק פון מוהרא"ש דערנאך געבט מען אכטונג די קינדער זאלן זיך נישט דערוויסן דערפון, פֿדי זיי זאלן נישט ווערן צעמישט, אָבער ברוך השם אז מיר קענען געבן פאר אונזערע קינדער וואס וואס איז גוט פאר אונז, די קינדער זאלן אויך אויפֿוואקסן מיט'ן רבי'ן, אויפֿוואקסן מיט תמימות ופשטימות, אויפֿוואקסן מיט מעשיות פון תפלה, אז דאס זאל זיין זייער לעבן, איז עס פאר מיר גאר אַ גרויסע שמחה.

מענטשן האבן מיר פֿארגעהאלטן: 'וואס איז מיט דיר? דו לייקסט אריין זיינע קינדער ביי דיר אין ישיבה? זיי קענען דאך וואקסן העכער פון דעם!'... אָבער געלויבט דעם אייבערשטן אז איך געב פאר מיינע קינדער דאס בעסטע און שענסטע! וואס איך פֿארגין פאר מיר, פֿארגין איך פאר זיי.

מיט'ן אייבערשט'נס הילף וועט נאך ווערן שיינע זאכן מיט די מוסדות. דער אייבערשטער זאל העלפן עטס זאלטס האבן כח און חיזוק אָנצוגיין מיט די הייליגע אַרבעט, אָמן.

חינוך אפטיילונג
אויף קול ברסלב
צו הערן אלע שיעורים אויף חינוך
פון דער ראש ישיבה שליט"א
אויף קול ברסלב
דרוקט: 2-4-1
שמעו ותחי נפשכם

1 אַ 'מלמד' און אַ 'לערערין' מיט הארץ

אין ארץ ישראל גייען די קינדער אין חדר צופיס, אָבער אין אמעריקע גייט עס אז מען נעמט אָפּ די קינדער מיט אַ פאס צום חדר. מענטשן האבן ביי דעם אַ קטנות המוחין, אפילו ווען די מוסד איז אויף דעם זעלבן גאס נאר ביים אַנדערן ווינקל, וויל מען אויך אז דער פאס זאל קומען אָפּנעמען זייערע קינדער צום חדר... עס איז זיי וויכטיגער אז די פאס זאל קומען אין צייט, זיך אָפּשטעלן ביי יעדע הויז, אז די מאמע זאל נישט דארפן גיין טריט, און איינער זאל שרייען צום קינד: "אַ גוט מאַרגן". ווי דאס אז דער מלמד און לערערין זאל זיין גוט.

איך געב נישט דעם סערוויס אזוי בשלמות, איך זאג פאר די דרייווערס אז זיי דארפן נישט אריין פארן אין יעדן גאס, אויב עס קומט אים גרינגער מען זאל נישט אריין פארן אינעם גאס, זאלן די קינדער קומען ביים עק גאס, מען ווערט נישט קיין גוטע מוסד אז דער פאס שטעלט זיך אָפּ ביי זענען נישט צופרידן אז מען הייסט זיי קומען צום עק גאס, קענען זיי זוכן אַ מוסד וואס מען שטעלט זיך אָפּ ביים הויז.
אין אמעריקע איז דא אַן אויסדרוק: "דאס איז נישט מיין ספעשעלטי", דאס מיינט, יעדע געשעפט האט געוויסע ספעציעלע מעלות וואס אַנדערע האבן נישט, אזוי ציען זיי איינקויפערס, אָבער נישט יעדע געשעפט האט די זעלבע מעלות, איינער האט דעם ספעציעלקייט און אַ צווייטער האט אַן אַנדערע ספעציעלקייט, מיין ספעשעלטי (ספעציעלקייט) איז, אז מיר האבן אַ פלאץ וואו מען לערנט תורה בקדושה ובטהרה; איך געב אַ 'מלמד' און אַ 'לערערין' מיט הארץ, וואס געבט גוטע ווערטער פאר די קינדער, מען פארשעמט נישט און מען פראסקעט נישט וכו' וכו'.

די משפחות וואס האבן שוין געהאט קינדער אין אַנדערע מוסדות זענען מלא שמחה, ווייל זיי ווייסן זייער גוט וואס מען באקומט דא, מען רופט נישט די עלטערן יעדע רגע זאגן אז זייערע קינדער זענען פֿראבלאמאטיש און זיי דארפן גיין אויף הילף צו טערעפי, נאר די יונגע ווייבלעך וואס האבן יעצט חתונה געהאט, זיי האבן קיינמאל נישט געשיקט אין אַנדערע מוסדות, ווערן ברוגז אז מיר האבן נישט דעם סערוויס אזוי ווי אַנדערע...

2 דעמאלט איז געווען גרויסע מחלוקת אויף די חדר, אז ביינאכט האט מען נישט געקענט פֿארקירן דעם פאס אינמיטן שטאט, מען האט עס נאר געקענט פֿארקירן אינדריסן פון געגנט, צווישן גוים, און אז מען האט איין טאג פֿאָרעסן עס ארויסצוטראָגן ביינאכט פון שטאט ווייל דער דרייווער האט זיך געיאָגט, האט מען עס געטראָפן צופֿרי אינגאנצן אָנגעשריבן מיט אלע שלעכטע ווערטער און אויסגעשאַסן די פענסטער וכו' וכו'.

לְכַבּוֹד חַג הַפֶּסַח בְּרַעֲנָנֵנוּ מִיר אָן הָעֶרְלִיכֵן שְׂמוּעָס וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן נאכ'ן פֿאַרלערנען דעם בלאט גמרא, דינסטאג פֿרשט מִטוֹת מִסְעִי, שְׁנַת תּשפ"ב לִפְרֻט קָטוֹן, אִין מַחֲנֶה "אֵילָן הַחַיִּים" - לִיבֶרטי יע"א, עס ענטהאלט אַ שׂיבָע שְׂמוּעָס, ווי עלטערן און מלמדים האבן אנגעפרעגט דעם ראש ישיבה שאלות בעניני חינוך, און דער ראש ישיבה האט געענטפערט.

- שאלה א' -

וואס טוט מען מיט א קינד וואס פארגינט נישט פאר א צווייטן?

גרנגערע נאטורן, און איינער האט שווערערע נאטורן; אפילו אין די זעלבע משפחה קען מען זען, זייער אינטערעסאנט, איין קינד געבט נאך פאר יעדן, און איין קינד האט צוטון מיט יעדן. דארף מען מער רחמנות האבן אויף דעם קינד וואס האט די שווערע נאטורן און אים העלפן, ער זאל זיך קענען אויסארבעטן זיינע שווערע נאטורן,

תשובת ראש הישיבה שליט"א:
און וואס טוט מען ווען א טאטע פארגינט נישט?!...
מען דארף אויסלערנען און מחנה זיין די קינדער די גוטע מדה פון פארגינען פאר אנדערע.
יעדעס קינד ווערט געבוירן מיט אנדערע נאטורן, איינער האט

- שאלה ב' -

וואס טוט מען מיט א קינד וואס שלאגט אנדערע קינדער, און וויפיל מאל מען זאגט אים אז מען טאר נישט שלאגן, שלאגט ער ווייטער?

איז ער געגאנגען אין גאס האט ער געזען איינעם וואס האט נישט אויסגעזען מסודר, איז ער צוגעגאנגען צו אים און געמאכט מיט אים א שמועס, זאגט אים יענער אז זיין מלך פייניגט אים, ער גייט זיך יעצט נעמען דאס לעבן, ער זוכט א פלאץ וואו אראפ צו טאנצן לא עלינו, דער איד איז געווארן זייער דערשראקן, ער האט נישט געוואוסט וואס צו טון, האט ער געזוכט פאר וועם ער קען דאס דערציילן וואס קען אים העלפן, איז ער אריין אין סאטמער'ע בית המדרש האט ער געזען מיין זיידע לערנען, איז ער צוגעגאנגען צו אים און געבעטן: "איך וויל אייך נישט שטערן פון לערנען, אפער דא אינדריסן איז דא א מענטש וואס וויל זיך נעמען דאס לעבן, אפטר קענט איר רעדן מיט אים?" זאגט אים מיין זיידע: "איך וועל רעדן מיט אים, ביז דערווייל גיי קויף מיר אן אייסקעס!" מיין זיידע איז ארויס און אנגעהויבן רעדן מיט אים, ביז דערווייל האט ער אים געברענגט אן אייסקעס, מיין זיידע האט אים עס געגעבן, און ער האט זיך בארואיגט!

די מעשה איז מיר זייער געפאלן; דאס איז א גוטע עצה פאר מלמדים, זומער ווען די קינדער זענען אויסגעשוויצט, נאכ'ן טאנצן, לויפן און שפרינגען, געבט מען א קליינע אייסקעס פאר די קינדער און זיי בארואיגן זיך, מען קען ווייטער לערנען.

דאס דארף נישט קאסטן טייער, מען קען פעטן די בחורים זאלן מאכן אייסקעס, מען נעמט א באטל גרעיפ דזשוס און מען גיסט עס אריין אין קליינע ברוינפן גלעזער, און די קינדער זענען זיך מחיה דערמיט, א פיינע צוקערדיגע קאלטע געטראנק. קודם געבט מען איינס פאר א קינד, נאכדעם זאגט מען "עטס זענטס אזעלכע וואוילע קינדער, וועל איך ענק געבן נאך איינס", אזוי געבט מען נאך איינס, און די קינדער זענען זייער פרייליך דערמיט.

תשובת ראש הישיבה שליט"א:
מען דארף זאגן פאר'ן קינד איינמאל און נאכאמאל: "מען טאר נישט שלאגן!" "מען טאר נישט שלאגן!" אויב ער הערט נישט אויף, דארף מען אים אויף שלאגן, מען טאר נישט שלאגן מחמת כעס, אפער מען געבט א קליינע פעטשעלע אויפ'ן האנט און מען זאגט אים: "מען טאר נישט שלאגן!"

אויך קען מען אפשמיעסן מיט'ן קינד, אויב ער וועט נישט שלאגן וועט מען אים באלוינען מיט א קלייניקייט ווי אן אייסקעס און דאס גלייכן.
בכלל איז 'אייסקעס' א גוטע מיטל ווי אזוי צו בארואיגן קינדער; קינדער זענען זומער אויסגעשוויצט און אויסגעברענט, אז ער פאקומט אן אייסקעס בארואיגט ער זיך.

דאס בארואיגט אויך דערנוואקסענע מענטשן, אן אייסקעס קען איינשפארן אסאך עגמת נפש, א קליינע אייסקעס קען דינען אנשטאט טערעפי, מעדיקעיטשן און ווייטעמינען; ווען מען זעצט זיך אנוועק ביינאכט אינדריסן אויפ'ן פארטש (באלקאן) און מען עסט אן אייסקעס, ווערן זאכן בארואיגט, מען קען איינשפארן מיט דעם גרויסע הוצאות, ווייל ווען א מענטש איז אויסגעמוטשעט און אויסגעשוויצט, ווערט פינסטער פאר די אויגן, מען הייבט אן וויינען און קרעכצן: "מיר האבן גארנישט", "מיר האבן גארנישט", "מען דארף איבער פעינטן די הויז", און "מען דארף איבער מאכן די קאך", אפער אז מען זעצט זיך ארויס מיט אן אייסקעס בארואיגט מען זיך, און מען זעט אז די אלע זאכן פעלן מער נישט אויס...

מיין זיידע דער קארלסבורגער רב זכותו יגן עלינו, האט אלס אינגערמאן געוואוינט אין ירושלים, ער איז געזיצן און געלערנט אין בית המדרש זייער פלייסיג. האט מיר דערציילט א איד, אז איינמאל

- שאלה ג' -

ווען מען טיילט א גוטע זאך פאר קינדער, צום ביישפיל, אייסקעס, דארף יעדער איינער פאקומען, אדער מען קען טיילן נאר פאר די וואוילע קינדער?

זאנצע טיש און פאר איין קינד זאל מען נישט געבן. קודם זאגט מען אז דאס איז נאר פאר די וואוילע קינדער, אפער

תשובת ראש הישיבה שליט"א:
יעדער איינער דארף פאקומען. מען קען נישט טיילן פאר א

צום סוף געבט מען פאר יעדן. מען פֿרעגט דעם קינד וואס האט זיך נישט צוגעשטעלט: "אמת דו גייסט שוין זיין וואויל?" און ער ענטפערט: "יא, איך גיי שוין זיין וואויל!"

מען דארף נישט מורא האבן אויב יעדער באקומט וועט עס גארנישט אויפטון, ווייל עס טוט יא אויף. אזוי האב איך אלעמאל געטון ווען איך בין געווען א מלמד, איך פלעג זאגן פאר די קינדער: "נאר די קינדער וואס זענען וואויל וועלן קענען מיט קומען צו די נייעגרא-פאלס וואסער", צום סוף האב איך מיט גענומען די גאנצע פתח. און די אלע קינדער וואס האבן זיך נישט צוגעשטעלט זענען יעצט די מלמדים, די אנדערע קינדער ווייס איך נישט וואו זיי זענען היינט...

דער מנהל פון יענע מוסד פלעגט קנס'נען קינדער אז זיי האבן

נישט געקענט מיט קומען צו די מעכטיגע טריפס, די קינדער וואס האבן געלערנט ביי מיר האבן דאס נאך געדענקט ביז דעמאלט, צען יאר שפעטער, זיי האבן עס נאכנישט געקענט מוחל זיין, זיי זענען שוין געווען עלטערע קינדער האבן זיי מיר געזאגט: "מן הסתם איז דער מנהל נאך קיינמאל נישט געווען ביי א טריפ, דערפאר ווייסט ער נישט וואס א טריפ איז".

מען קען נישט אויסשליסן א קינד פון זיין גאנצע סביבה, יעדער פארט און יעדער באקומט - אויסער איך, ענדערש זאל מען קנס'נען מיט קלייניקייטן, ווי נישט קענען גיין שווימען איין טאג וכדומה, אבער מען קען נישט אוועק נעמען א טריפ וכדומה פון א קינד.

- שאלה ד' -

די גוטע קינדער קענען דאך האבן טענות, פארוואס באקומט יענער אינגל ער האט דאך נישט געדאווענט און געלערנט?

האט דאך גארנישט געדאווענט און געלערנט? קען מען אים אנוועק נעמען זיין אייטעס, דאס איז זייער א שלעכטע מדה! ווער האט אים געפרעגט? וואס קוקט ער אויף יענעם!

תשובת ראש הישיבה שליט"א:
דאס איז נישט זיין געשעפט.
ווען א קינד הייבט אן זאגן: "פארוואס באקומט יענער אינגל, ער

- שאלה ה' -

ווען מען טיילט א גוטע זאך פאר אלע קינדער, באקומט איינער אביסל מער און איינער אביסל ווייניגער, וואס טוט מען ווען איין קינד הייבט אן וויינען אז יענער האט מער פון אים, זאל מען אים צוגעבן?

מער פון אים, נעם איך אנוועק פון אים. וואס קוקסטו אויף יענעם? ווען יענער וואלט נישט געהאט מער וואלסטו געווען צופרידן? וואס האסטו מיט יענעם?

תשובת ראש הישיבה שליט"א:
ניין! געב נישט צו, נאר נעם אראפ.
אזוי טו איך שבת ביי די סעודות, ווען א קינד וויינט אז יענער האט

- שאלה ו' -

דאס וואס דער ראש ישיבה זאגט, מען זאל אנוועק נעמען ווען א קינד וויינט אז א צווייטער האט מער פון אים, איז אויך געזאגט געווארן ביי גאר קליינע קינדער, אדער נאר ווען די קינדער זענען שוין עלטער און ערוואקסן?

'חינוך' איז טאקע א שווערע זאך, ווער האט כח פאר חינוך? יעדע וואך שבת טראכט איך נאכאמאל 'איך קען קוים דאווענען, איך בין א גאנצן צייט פארנומען מיט מיינע קינדער, קומענדיגע וואך וועל איך זיי מחנה זיין צו דאווענען, די וואך וועל איך זיך אפרוען... אבער דאס איז נישט ריכטיג, ווייל ווי ינגער מען איז זיי מחנה אלץ שטערקער גייט עס אריין.

תשובת ראש הישיבה שליט"א:
יא! ווען די קינדער זענען נאך גאר קליין דעמאלט איז די צייט זיי אויסצולערנען צו האבן גוטע מדות.
איך האב זייער רחמנות אויף משפחות וואס לאזן די קליינע קינדער טון וואס זיי ווילן, ווייל נאר ווען די קינדער זענען גאר קליין קען מען זיי אויסלערנען, דעמאלט איז דער עיקר צייט פון חינוך.

- שאלה ז' -

מען מעג לאזן א קינד זיך אליינס שפילן אינדרויסן פון בית המדרש ביים דאווענען? עס ווענדט זיך אינעם יארגאנג פונעם קינד.

תשובת ראש הישיבה שליט"א:

- שאלה ח' -

מען מעג א גאנצן דאווענען גייטן א קינד ער זאל דאווענען?

ווי אליינס דאווענען, עס איז חשוב'ער צו זאגן מיט'ן קינד: "נ-ק-ד-י-ש-ה ו-נ-ע-ר-י-צ-ה", ווי זיך אליינס איינקוטשקען אינעם טלית און זיך אויסוויינען צום אייבערשטן.

תשובת ראש הישיבה שליט"א:
מען קען נישט א גאנצן דאווענען גייטן א קינד צו דאווענען. וויפיל יא - דאס ווענדט זיך מיט וועלכע קינד און ווי אלט ער איז.
אבער דאס איז זיכער אז העלפן א קינד דאווענען, איז חשוב'ער

די גאנצע שטוב אין א גוטע גוסטע, און אז די מאמע איז אין נישט א גוטע גוסטע, שלעפט עס אראפ די גאנצע שטוב.

די רעסעפי פון די שטוב

איר ווייסט אלע אז ווען מען וויל באקן און קאכן סיי וואס, ווי חלות, קעיק, מען וויל קאכן א גוטע זופ, פלייש און פיש, דארף מען האבן א רעסעפי (רעצעפט), וויפיל מעל, אויל, צוקער, זאלץ און איבעריגע זאכן מען זאל אריין לייגן, און ווי לאנג מען זאל עס באקן אויף די הויכע גראד און ווי לאנג אויף די נידריגע גראד, אז מען האט די ריכטיגע רעסעפי קומט עס אויס א מנהיגה, א פיינע געשמאקע געקעכטס און געבעקס. אבער אויב מען האט פארגעסן אריין צו לייגן צוקער אדער זאלץ, אדער מען האט נישט אריין געלייגט יוסט אין די חלות וועט עס האבן יענע טעם...

די זעלבע זאך איז מיט קינדער; ווען מען בויעט א שטוב און מען וויל די קינדער זאלן אויסוואקסן געוונטע פרייליכע קינדער, דארף מען אכטונג געבן וועלכע רעסעפי מען לייגט אריין אינעם שטוב. אז דו לייגסט אריין צוואנציג טויזנט לעפלעך זאלץ וועט ארויסקומען זאלציגע קינדער! אז דו לייגסט אריין הויפטעס זייערע יוסט וועט ארויסקומען זייערע קינדער! און אז דו לייגסט אריין אסאך לעפלעך צוקער וועט ארויסקומען זיסע קינדער!

אלעס ווענדט זיך אין די עלטערן, און בעיקר אין די מאמע, ווייל זי איז די עקרת הבית, זי פירט די שטוב, עס איז זייער גרינג צו זאגן: "מיין מאן איז שולדיג" און: "מיין מאן איז אהער און אהין", אבער קינדער דארפן א פרייליכע פאזעטיווע מאמע!

עמיד פון אונזערע דורות

טייערע משפחות אנשי שלומינו! מיר זענען זיך צוזאם געקומען פאר א מסיבה פון 'הפרת הטוב' אבער פאר מיר איז וויכטיגער צו רעדן פונעם 'עמיד פון אונזערע דורות', איך וויל אייך זייער שטארק בעטן, מען זאל זיך שטארקן מיט אלע כוחות צו זיין פרייליך, אויפהייבן די קינדער און רעדן זיין אין שטוב.

א מאמע וואס שטייט און קלאפט אראפ די קינדער: "משוגענע, משוגענע", זיכער וועט ארויסקומען א משוגענע! ווייל אין די רעסעפי ליגט 'צוואנציג טויזנט לעפלעך משוגענע', אז אין די רעסעפי ליגט צופיל זאלץ וועט ארויס קומען א זאלציגע קינד, אז אין די רעסעפי ליגט אסאך צוקער וועט ארויס קומען א זיסע קינד, און אז אין די רעסעפי ליגט צען קאפ'ס שמייכלען, פינף לעפלעך גוטע ווערטער, און אן א שיעור קאמפלימענטס וועט ארויס קומען א זעלבסט-זיכער קינד!

א באליבטע מאמע

מען גרייט זיך יעצט צום זומער, עס טוט זיך אין די גאסן, עס רעש'ט, יעדער גייט איינקויפן פאר די קינדער, ווייל מען וויל זיין די באליבטע מאמע, מען מיינט אז 'אויב וועל איך געבן פאר מיין קינד וואס ער וויל און וואס ער חלומ'ט בין איך א באליבטע מאמע', אבער עס איז נישט אזוי, נישט אזוי ווערט מען א באליבטע מאמע! דאס אז דער קינד וויל, דער קינד וויינט, און דער קינד שטויסט - איז זייער געזונט, ווייל דאס איז א קינד, אבער די מאמע קען זיך נישט לאזן פונעם קינד און נאכגעבן יעדע זאך וואס ער בעט און פארלאנגט.

פארזעצונג אין עמוד ר' <<<

מיר ברענגען אייך דא די ערשטע חלק פון א הערליכע שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט אראפגעכאפט, פול מיט חיוזק פאר א אידישע מאמע, ווי אזוי מען קען זוכה זיין אויפצוצייען ערליכע געזונטע קינדער. פדי די פרויען זאלן עס קענען הערן ביי די צוזאמקום וואס זיי האבן זיך צוזאמגעקומען זונטאג פרשת שלח שנת תשפ"א לפרט קטן, ביים מסיבת 'הפרת הטוב' פאר די פרויען וואס העלפן די מוסדות.

די בעסטע מאמע

טייערע חשוב'ע פרויען, טייערע חשוב'ע מאמעס! יעדע איינע פון אייך וויל זיכער זיין די בעסטע מאמע וואס קען זיין, יעדע אידישע מאמע וויל זיין די בעסטע מאמע פאר אירע קינדער; מען הערט האט-לייניס, מען הערט דרשות, מען גייט צו מסיבות, מען גייט צו שיעורים, פארנוואס? ווייל מען טוט אלעס צו קענען זיין די בעסטע מאמע פאר די קינדער.

זיין שטענדיג פרייליך

טייערע משפחות! מיר האבן זוכה געווען צו מקורב געווארן צום הייליגן רבי'ן, מיר פאררופן זיך 'ברסלב'ע חסידים', דארפן מיר מקנים זיין וואס דער הייליגער רבי וויל, דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ו חלק ב, סימן כד): "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד", עס איז א גרויסע מצוה צו זיין שטענדיג פרייליך; דער צר הרע פארלייגט זיך זייער שטארק אויף א מענטש אים אריין צו ווארפן אין א דעפּרעסיע, דורכ'ן אים דערמאנען כסדר וואס עס איז נאכנישט גוט ביי אים, זאגט דער רבי אז עס איז א גרויסע מצוה זיך מתגבר זיין אויף דעם, זיך שטארקן אויף די אלע שלעכטע מחשבות און אויפזוכן די גוטע זאכן וואס מען האט יא אין לעבן און זיך פרייען דערמיט. דער רבי זאגט ווייטער (שם): "וכל החולאת הבאין על האדם", ווייל אלע מחלות און אלע קרענק קומען, "בלם באין רק מקלקול השמחה", ווייל מען איז דערביטערט און נישט פרייליך, "ונגם חכמי הרופאים אמרו", אפילו די דאקטורים זאגן, "שכל המחלות והקלאים רעים באים רק מחמת הפרון השמחה", אז אלע מחלות קומען פון דיפרעסיע און פון זיין נישט פרייליך.

דער רבי זאגט אז מען קען אויסהיילן אלע מחלות דורך 'שמחה', אלע ווייטאגן ווערן פארשוואונדן ווען א מענטש איז פרייליך, א פרייליכער מענטש קרעכצט נישט, עס דרוקט אים גארנישט און עס טוט אים גארנישט וויי; אלע פראבלעמען הייבן זיך אן ווען דער מענטש פאלט אריין אין א דעפּרעסיע.

זייער אסאך משפחות לויפן ארום, פאר'ן מאן, ווייב אדער קינדער, מען זוכט הילף, מען זוכט א סאושל ווארקער, א טערעפיסט, א דאקטער, וואס קען היילן צו טוישן א גוסטע און פראבלעמען מיט עסן און טרינקען, אדער הויט פראבלעמען, אויף אלעס זאגט דער רבי איז דא איין עצה: 'שמחה'; אז מען איז פרייליך היילט זיך אלעס אויס.

די גאנצע שטוב ווענדט זיך לויט די מאמע

עס איז זייער וויכטיג אז אין א אידישע הויז זאל גיין מוזיק, פדי עס זאל זיין פרייליך, איבערהויפט דארף די מאמע זיין פרייליך, ווייל די גאנצע שטוב ווענדט זיך לויט די אידישע מאמע, אז די מאמע איז א פרייליכע זענען די קינדער פרייליך, אז די מאמע איז א באבלאזענע זענען די קינדער באבלאזן; אז די מאמע איז אין א גוטע גוסטע איז

וואס איז א גוטע מאמע?

ווי אזוי ווערט מען טאקע א גוטע מאמע? וואס איז א גוטע מאמע?
א גוטע מאמע איז, איך לייג אריין אין די רעסעפי פון מיין שטוב:
צוואנציג טויזנט קאפס קאמפלימענטס, צוואנציג טויזנט לעפלעך גוטע
ווערטער און צוואנציג טויזנט מאל איבער זאגן פאר יעדעס קינד: "דו
קענסט יא", "דו ביסט יא", "דו גייסט גוט חתונה האבן", "דו ביסט אזוי
גרויס", "דו ביסט אזוי דערוואקסן", "דו ביסט אזוי מעטשור", "דו ביסט
אזוי אחריות'דיג", "איך ווייס אז איך קען זיך אויף דיר פארלאזן אז דו
רוימסט גוט אויף די הויז", אויפבויען און אויפבויען און נאכאמאל
אויפבויען די קינדער.

א מאמע דארף קענען וועגן און מעסטן וואס יא צו געבן און וואס
נישט צו געבן, אז מען גייט דורך א געשעפט און עס איז דארט דא א
פאפקארן מאשין און א קאטן קענדי מאשין, און אן אויפגעבלאזטע
מענטש פליט אין די לופטן, די קינדער הייבן אן שלעפן די מאמע:
"מאמי, איך דארף א קאטן קענדי", "מאמי, איך דארף א אייטעס", דארף
די מאמע זיך קענען באלאנצירן און וויסן וואס צו טון. מען מעג געבן
פאר א קינד פון צייט צו צייט א גוטע זאך, מען זאגט פאר'ן קינד: "עס
איז דורך א וואך און דו ביסט געווען זייער וואויל, האסט זיך אויפגעפירט
שיין, האסט געמאכט א סיום, דו העלפט אייביג, דו פאקסט צאם די טויס
(שפילצייג), גייט מען דיר קויפן א פאפקארן", אבער נישט סתם אזוי.

שאלות ותשובות בעניני חינוך

- שאלה ט' -

וואס טוט מען מיט א קינד אין חדר וואס טוט א גאנצן טאג נישט קיין נארמאלע זאכן, ער
גיסט אויס קאנוע, ער רייסט טישוס, ער דריידט איבער טישן, און אזוי ווייטער?

תשובת ראש הישיבה שליט"א:

דארף מען אים פֿרעגן וואס עס באדערט אים, ער טוט דאס נישט פאר סתם.

- שאלה י' -

און אויב דאס קינד וויל נישט ענטפערן, ער וויל נישט רעדן, וואס טוט מען?

תשובת ראש הישיבה שליט"א:

דארט ווי די טאטעס האלטן ביים דאווענען, זאג איך אים: "הייב אן
מודה אני", זאגט ער: "פארוואס דארף איך זאגן מודה אני? פארוואס
קען איך נישט זאגן הודו?" ... זאג איך אים: קומענדיגע וואך וועסטו
אריין קומען פריער, יעצט הייב אן מודה אני", בלאזט ער אויף מיר
א גאנצע דאווענען, דארף איך אים משחד זיין מיט קענדיס, איך
געב אים א גלעט און איך זאג אים: "ביסט אזא טייער קינד", אמאל
קויפט ער עס יא אפ, און אמאל נישט.

מען דארף בעטן דעם אייבערשטן מען זאל האבן א וועג ווי אזוי
צו רעדן צו אים.
מען קען נישט זאגן פאראויס וואס צו טון מיט א קינד אין יעדן
מצב. אויב איינער זאגט אז ער האט עצות וואס צו טון מיט יעדן
קינד אין יעדן מצב, איז ער א חסר דעה, ער ווייסט דאך נישט דעם
מצב פונעם קינד.

איך האב אמאל געהערט א מעשה פון א איד, וואס זיין טאטע
איז געווען אלס קינד זייער א צעווילדענועט קינד, ממש א פרא
אדם, דערציילט ער אזוי: מיי טאטע האט אלס קינד געלערנט אין
חב"ד, ער איז געווען זייער ווילד, ממש געפערליך, עס איז געווען
כלו כל הקצין. דער ליובאוויטשער רבי זכותו יגן עלינו ווען האט
ער געטראפן א קינד אין גאס פלעגט ער זיך קענען אפֿשטעלן רעדן
מיט'ן קינד. איינמאל איז מיי טאטע געגאנגען אין גאס מיט זיין
מאמע, אויפ'ן וועג האבן זיי פאגעגנט דער רבי, פֿרעגט דער רבי
דעם קינד: "דו האסט ליב דיין רבי?" זאגט ער "ניין", "האסט ליב
דיין חדר?" זאגט ער "ניין", "האסט ליב צו לערנען?" זאגט ער "ניין",
האט זיך דער רבי אנגערופן צו זיין מאמע: "ער איז אזא אמת קינד!
ער זאגט נאר דעם אמת!"

מען דארף אבער וויסן אז פאר יעדן קינד איז דא א וועג ווי אזוי
מען קען האבן א שפראך צו אים, מען דארף בעטן דעם אייבערשטן
מען זאל טרעפן דעם שפראך צו דעם קינד.
ווען איך בין געווען א קינד בין איך געווען א בן יחיד, מיי טאטע
שליט"א האט געהאט א שטוב מיט מיידלעך, ערשט נאך מיי בר
מצוה האב איך פאקומען א ברודער, פלעגט מיר מיי טאטע נעמען
אין שול און איך האב געדאווענט און ער האט געקענט דאווענען.
איך קום אין שול מיט א תלמוד תורה... איך רעד נישט ווען נאך
קינדער זעצן זיך ארום דעם ראש ישיבה, אפילו מיינע קינדער
אליינס נעמט מיר אוועק מיי גאנצע דאווענען, צום ביישפיל, איך
ווייז פאר איינעם וואו מען האלט ביי לכה דודי, נאכדעם פאר'ן
צווייטן, ביז דערווייל איז דער ערשטער שוין לאנג נישט דא...
וואס מיינסטו, איך ווייס וואס צו טון? איך ווייס נישט וואס
צו טון; איין זאך ווייס איך, איך בעט דעם אייבערשטן יעדע וואך
פאזונדער איך זאל זיך קענען אן עצה געבן מיט מיינע קינדער, און
דאס העלפט.

זייט דעמאלט האט זיך דער קינד געטוישט, ער האט אנגעהויבן
לערנען און דאווענען, דאס האט אים געכאפט, עס איז געווען דאס
ערשטע מאל וואס איינער זאל אים געבן א גוט ווארט, קיינער האט
נאכנישט געטראפן אין אים עפעס א גוטע זאך, נאר דער רבי. היינט
איז שוין דער איד אן עלטערער איד, ער האט אויפגעשטעלט א
שיינע משפחה, דערציילט ער אלץ פאר זיינע קינדער אז פון דעם
גוט ווארט וואס דער רבי האט אים געגעבן האט ער אנגעהויבן זיין
וואויל.

אין קינד מישט סתם די בלעטער פון דעם סידור, איין קינד
מאכט יעדע וואך א מלחמה, ער וויל דאווענען אזוי ווי די טאטעס,
אויב האלט ער ביי א פריערדיגן שטיקל מאכט עס אים שפירן קליין,
ער וויל זיך שפירן גרויס, ער קומט אריין ביי הודו און ער מישט אויף

פאר וואס ציט מיר מער צו לייגען צייטונגען אין מיין איבריג צייט, ווי צו לערנען תורה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך ארבעט אלס מלמד א גאנץ יאר, און ווען עס קומט חול המועד האב איך אביסל וואקאציע, עס ציט מיר זיך אביסל אויסצורוען און לייגען צייטונגען און מאגעווינען, פארשטייט זיך נאר כשר'ע, אבער עס ציט מיר נישט צו לערנען, מיין ווייב מוטשעט מיר איך זאל גיין לערנען כאטש פאר צוויי שעה א טאג, ווי אזוי קען איך מאכן אז עס זאל מיר ציען צו לערנען?

יישר כח.

תשובה:

בעזרת ה' תתברך - יום א' פרשת שמני-ב, כ"ג ניסן, אסרו חג פסח, שנת תשע"ח לפ"ט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אז מען געוואוינט זיך צו צו לערנען אויפ'ן "סדר דרך הלימוד" פון הייליגן רבי'ן (פמבאר בשיחות הר"ן, סיפן עו) - דארף מען שוין נישט קיין עצות פון קיינעם צו באקומען א געפיל צו לערנען ווייל עס הייבט אן ציען צום לערנען, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בראשית רבה צו, א): אויפ'ן פוסק (בראשית מה, טו): "וידגו לרב בקרב הארץ", יצלב אבינו האט געבענטשט יוסף ער זאל זיין ווי די פיש וואס לעבן אין וואסער, זייער גאנצע עקזיסטענץ איז וואסער, מיט דעם אלעם, ווען עס הייבט אן רעגענען שווימען זיי אלע ארויף און ווילן כאפן א פרישע טראפ פון די רעגן וואסער. אזוי אויך זענען די אידן, זייער גאנצע לעבן איז נאר תורה, מיט דעם אלעם ציט זיי יעדן טאג צו לערנען נאך און נאך תורה.

איך האב גרויס רחמנות אויף דיר, ווייל ווען דו וואלסט ווען גענומען דעם רבי'נס "סדר דרך הלימוד" וואלסטו געהאט סיי די וועלט און יענע וועלט; מען קען דאס נישט מסביר זיין פאר איינעם וואס וויל דאס נישט טועם זיין. "טעמו ורא כי טוב (תהלים לד, ט)" - נעם א משניות און הייב אן זאגן פֿרק נאך פֿרק, מסכתא נאך מסכתא, דו וועסט שפירן עפעס וואס דו האסט נאך קיינמאל נישט געשפירט, מען הייבט אן שפירן א טעם אין לעבן, עס הייבט אן ציען דעם מענטש צו נאך און נאך תורה, בפרט אז מען לערנט אסאך משניות, דאס האט אין זיך א כח אז עס ברענגט אריין א גליסטעניש צו לערנען די גאנצע תורה.

וואס וועסטו האבן פון לייגען צייטונגען? דער צייטונג איז איין שטיק ליצנות און איין

גרויסער בלאף; די ציל פון א צייטונג איז נאר צו ווייזן (פצנקה ב, טו): "אני ואפסי עוד", איך, איך און נאכאמאל איך, און עולם גולם שטייט און ליינט דאס בשעת מען כאפט נישט אז עס גייט אריבער א טאג נאך א טאג, א וואך נאך א וואך און מען האט גארנישט דערפון, דאס איז חוץ פון דעם וואס עס נעמט אנוועק די יראת שמים פונעם מענטש.

איך זאגן דעם אייבערשטן אז מיין טאטע שליט"א האט קיינמאל נישט געלאזט אריין ברענגען אין שטוב קיין שום צייטונג; שבת האב איך געזען מיין טאטע שליט"א נאר לערנען און פארברענגען מיט די קינדער, איך האב נישט געוואוסט בכלל אז עס איז דא צייטונגען ביז איך בין געפארן לערנען אין ישיבה.

בפרט אז דו ביסט א מלמד א גאנץ יאר דארפסטו דאך אכטונג געבן וואס דו ליינסט; וויי פאר די קינדער וואס זייער מלמד איז אנגעליינט מיט ליצנות פון צייטונגען, דער גאנצער צייטונג איז דאך איין שטיק שקר, לשון הרע, רכילות, ליצנות, דברים בטלים און דברים של מה בכך וכו' וכו'; אונדא לייגן זיי אריין דברי תורה, ווייל אזוי קען מען פארנארן אידישע קינדער. מען לייגט טאקע אריין שיינע מוסר השכל מיט פלומרישע מוסר וחסידות, אבער ווער זענען די שרייבערס? פוסטע יונגען וכו' וכו'. ווען דו וואלסט געוואוסט ווער די שרייבערס זענען, וואלסטו געשריגן: "געוואלד! די לצים פירן כלל ישראל!" עס זיצן פוסטע יונגען, זיי דארפן אנפילן א צייטונג מיט הונדערטער בלעטער, שטייען זיי און מאכן ליצנות פון כלל ישראל, ליצי ליצנות - און עולם גולם קויפט עס; קיינער ווייסט נישט פארנוואס, קיינער טראכט שוין נישט אליינס, נאר וואס דער שרייבער שרייבט - דאס איז דער שכל הישר.

וואס האבן די שרייבערס געטון פאר'ן שרייבן זייער ארטיקל - געלערנט אור החיים הקדוש? געזאגט תהלים: "זי זענען געזעצן און געליינט רחמנא לצלן ואכן וואס א איד טאר נישט ליינען, דאס ליינסטו? און דאס גייסטו איבערגעבן פאר ריינע קינדער - תינוקות של בית רבן שלא טעמו טעם חטא?!"

זאגן און לויב דעם אייבערשטן אז דו האסט א קלוגע ווייב וואס וויל אויפשטעלן מיט דיר אן ערליכער שטוב, זי וויל דו זאלסט אביסל לערנען, זי וויל אז די קינדער זאלן אויפנוואקסן אין א שטוב וואו דער טאטע לערנט. אז מען לערנט אויפ'ן "סדר דרך הלימוד" קען מען לערנען אין שטוב; מען דארף נישט קיין חברותא, נאר מען זיצט אין שטוב און מען

לערנט אויפ'ן קול. די ווענט ווערן אנגעזאפט מיט די זיסע גמרא ניגון, די ווענט שרייען ארויס: 'דא וואוינט אן ערליכער איד', אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פעיית יא): "ביתו של אדם וקורות ביתו של אדם מעידים בו", די ווענט פונעם שטוב זאגן עדות וואס עס טוט זיך אין שטוב; די דאך שרייט ארויס וואס דא טוט זיך, אזוי ווי עס שטייט (תבוקה ב, יא): "כי אכן מקיר תזעק, וכפס מעץ יעננה", די קינדער וואקסן אויף מיט א טאטע וואס לערנט, די מאן ווערט חשוב אין זיין ווייב'ס אויגן און אלעס טוישט זיך צום גוטן.

ווער עס לערנט אויפ'ן "סדר דרך הלימוד" - דער לערנט יעדן טאג; ביי אים איז נישט קיין חילוק צי עס איז חול המועד, צי ערב יום טוב, צי עס איז פורים אדער ווען אימער, ער לערנט זיך זיינע שיעורים פסד'ן יעדן טאג, אבער אז מען וויל נישט איינבייגן דעם קאפ פאר'ן רבי'ן, מען וויל נישט לערנען אויפ'ן "סדר דרך הלימוד", דעמאלט האט מען יעדן טאג אן אנדערער תירוץ; היינט איז חול המועד, מארגן איז יום טוב, נאכדעם דארף מען אנוועק פאקן דעם יום טוב וכו', נאכדעם האב איך א שמחה, נאכדעם האט מיין חבר א שמחה וכו' וכו' און דערווייל גייט אריבער כמה וכמה שנים אן קיין תורה.

פאלג דעם רבי'ן, נעם א משניות און הייב אן מסכת ברכות, גיי פסד'ן א פֿרק נאך א פֿרק, זאג די ווערטער אויפ'ן קול אפילו דו פארשטייסט נישט וואס דו לערנסט, אזוי זאלסטו טון ביז דו וועסט ענדיגן א מסכתא, נאכדעם גיי נישט איבער די מסכתא, נאר גיי צום קומענדיגן מסכתא ביז דו וועסט ענדיגן א סדר, ווען דו ענדיגסט א סדר זאלסטו ווייטער זאגן פרקים משניות ביז דו וועסט ענדיגן ששה סדרי משנה, נאכדעם זאלסטו אנהייבן נאכאמאל משניות וכו' וכו', אזוי זאלסטו טון דיין גאנצע לעבן.

אזוי זאלסטו אויף טון מיט גמרא; הייב אן ש"ס, נעם א מסכת ברכות און הייב אן זאגן די ווערטער פון די הייליגע גמרא. היינט זענען דא גמרות מנוקדים, אזוי אז אפילו איינער וואס קען נישט קיין עברי קען אויך זוכה זיין צו לערנען די הייליגע גמרא; זאג א דף נאך א דף ביז דו וועסט ענדיגן די גאנצע מסכתא, נאכדעם זאלסטו אנהייבן מסכת שבת, אזוי זאלסטו גיין פסד'ן ביז דו וועסט ענדיגן ש"ס.

וואס זאל איך דיר זאגן, איינמאל דו וועסט טועם זיין דעם "סדר דרך הלימוד" וועסטו שוין נישט דארפן קיינעם אויף די וועלט, דו וועסט נישט דארפן נישט די וועלט און נישט יענע וועלט. אזוי ווי דער רבי האט איינעם פארזעצט עמוד <<

גע'מוסר'ט (שיחות ה'ר"ן, סימן יז): "מדוע לא תלמד, מה תפסיד בזה הלא תקבל עולם הבא על הלמוד", פארנוואס לערנסטוי נישט? דו וועסט דאך באקומען עולם הבא פאר דיין לערנען! נאכדעם האט אים דער רבי געזאגט: "ואין צריך לומר, כשהתורה מראה אהבה לאחד, אז אין רוצה כלל עולם הבא, רק שרוצה את התורה בעצמה", און איינמאל דו וועסט זוכה זיין צו שפירן א ליבשאפט צו די תורה, וועסטו שוין נישט דארפן נישט די וועלט און נישט יענע וועלט, דו וועסט נאר וועלן לערנען נאך און נאך.

איך ווארט צו הערן פון דיר אז דו האסט אנגעהויבן לערנען אויפ'ן "סדר דרך הלימוד" פון הייליגן רבי'ן.

... (עצתו אמונה חלק ד' מכתב רצא)

צייטירט פון ספר עצתו אמונה חלק א', מכתב פ:

אז מען רעדט שוין וועגן ליינען גוי'אישע ביכער, זאלסטו וויסן אז עס איז נישט גוט בכלל אריין צו ברענגען אין שטוב קיין שום צייטונג - נישט קיין חילוק אידישע צי להבדיל גוי'אישע, ווייל צייטונגען רייסן אויס דאס יראת שמים פונעם מענטש. איך דאנק דעם אייבערשטן אז מייך טאטע שליט"א האט קיינמאל נישט געלאזט אריין ברענגען אין שטוב קיין שום צייטונג - אפילו אידישע; שבת האב איך געזען מייך טאטע שליט"א נאר לערנען און פארברענגען מיט די קינדער, און איך האב נישט געוויסט בכלל אז עס איז דא צייטונגען ביז איך בין געפארן לערנען אין ישיבה.

די ישיבה איז געווען אינדרויסן פון שטאט, און ווען עס איז געווארן סוף וואך, מיטנוואך דאנערשטאג האב איך געזען ווי די בחורים הייבן אן שפרינגען פון זייער הויט, מען ווארט אז די קאר פון די מגידי שיעורים זאל שוין אקומען (די עלטערן פלעגן ארויס שיקן פאר די בחורים עסן וכו' מיט די מגידי שיעורים וואס זענען געקומען יעדן טאג צו פארן), איך האב נישט פארשטאנען וואס גייט פאר, אויף וואס ווארט מען אזוי בכליון עינים? האט מען מיר געזאגט אז דער צייטונג

איז שוין ארויס געקומען, און מיר קענען שוין נישט אויסהאלטן, מיר דארפן עס האבן... איך האב געטראכט צו מיר: 'מן הסתם פעלט מיר עפעס פון מייך לעבן, אז איך ווייס נישט וואס א צייטונג איז', איך האב פרוברט צו קוקן אין דעם, און איך האב געזען דאס ליצנות וואס זיי מאכן פון כלל ישראל, איך מיש אהער איך מיש אהין - עס איז נישט דא וואס צו ליינען דארט; עס זיצן פוסטע יונגען און דארפן אנפילן א צייטונג מיט הונדערט בלעטער, שטייען זיי און מאכן ליצנות פון כלל ישראל, ליצני ליצנות, און עולם גולם קויפט עס, קיינער ווייסט נישט פארנוואס. קיינער טראכט שוין נישט אליין, נאר וואס דער שרייבער שרייבט, דאס איז דער שכל הישר...

וואויל איז פאר א מענטש וואס נעמט נישט אריין אין שטוב קיין שום מאגאזין, און ער געבט אכטונג אויף זיינע קינדער וואס זיי ליינען; ער קויפט פאר זיינע קינדער ספוגי מעשיות פון הייליגע צדיקים תלמידי בעל שם טוב זכותו יגן עלינו, און ער פארברענגט שבת ביי די סעודות מיט זיי, און ער נעמט שלום בית פון די תורה און פון די הייליגע צדיקים].

גיין צו די עלטערן אויף פסח צו די סדרים, איז גוט פאר די קינדער

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת תצוה, ז' אדר, שנת תשפ"ג לפרט קטן
מרת... תחי' ברסלב, ליבערטי
איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

יעצט ווען די קינדער זענען נאך גאר קליין - איז ריכטיג צו גיין צו די עלטערן פאר פסח, צו די סדרים. איר וועט נאך מאכן שיינע סדרים ביי אייך אין שטוב, ווען די קינדער וועלן עלטער ווערן וועט איר מאכן די סדרים אין שטוב, יעצט איז פדאי צו גיין זען סדרים - איין יאר ביי אייערע עלטערן און איין יאר ביי אייער מא'ס עלטערן, זיך גוט צוקוקן ווי אזוי די עלטערן מאכן סדרים און ווי זיי געבן איבער די אמונה פון זייערע עלטערן.

בנוגע חומרות אום פסח; מוהרא"ש זאגט מען זאל נישט אריינגעמען פסח אלעס וואס האט א חכשר. עס איז וויכטיג פאר זיך און פאר די חינוך פון די קינדער נישט צו עסן אלע נאשערייען און אלע קעיקס, סיריעל וכדומה.

מען דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן מען זאל זוכה זיין צו מקבל זיין די ימים טובים מיט שמחה און מקבל זיין די קדושה פון פסח. דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

... (קונטרס עצתו אמונה 292, פרשת כי תשא, תשפ"ג)

מאכט א שיינע סדר נאכט ביי אייך אין שטוב

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת אחרי א', י"א ניסן, שנת תשפ"ב לפרט קטן
לכבוד משפחת... שיהיו

איר דארפט פארשטיין, אזוי ווי איר ווילט זיין ביי מייך סדר - ווילן נאך אנשי שלומינו זיין, איז דאך נישט שייך צו קומען, ווייל אסאך ווילן קומען; אזוי ווי איר מוטשעט מיר, אין די זעלבע צייט מוטשען מיר נאך משפחות.

בעט איך אייך זייער, איר זאלט נישט זיין בייז אויף מיר אז איך זאג אייך אפ, איר זענט ביי מיר זייער חשוב און טייער, פארשטייט אליינס אז דאס איז נישט שייך, (בפרט אז איר זענט שוין געווען איין יאר).

מאכט א שיינע סדר נאכט אין שטוב. פרוברט צו טראכטן ביי יעדע וואך וואס וואלט דער ראש ישיבה געטון אין אזא פאל? דערמאנט אייך פון די דרשות, בריוו און שיחות - וועט איר זיין ביי מייך סדר, ביי אייך אין שטוב וועט זיין מייך סדר.

איך בין נישט געווען ביי מוהרא"ש ביים סדר, דאך שפיר איך יעדע יאר ביים סדר, און ביי יעדע סעודת שבת - ווי איך זיך ביי מוהרא"ש, איך שפיר ווי מוהרא"ש איז מיט מיר.

... (קונטרס עצתו אמונה 253, פרשת אחרי, תשפ"ב)

צו באקומען וועכנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב